

PARTER OCH DOMSLUT

Jesper Vikström Ölund

Parter

Tilltalad

JESPER Peter Vikström Ölund, 20060527-0198
Häradsvägen 34, 952 51 Kalix

Offentlig försvarare
Advokat Magnus Ericsson
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 112, 971 04 Luleå

Åklagare

Kammaråklagare Madeleine Nordvall
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924, 971 28 Luleå

Målsägande

WILGOT Texas Heneryd

Målsägandebiträde
Advokat Ellen Källström
Advokatfirman Lundberg & Åkerlund HB
Box 136, 971 04 Luleå

Domslut

Brott som Jesper Vikström Ölund döms för
Misshandel, 2025-05-02, 3 kap 5 § brottsbalken

Vållande till kroppsskada, grovt brott, 2025-05-02, 3 kap 8 § 2 st brottsbalken

Påföljd

Villkorlig dom
Samhällstjänst 160 timmar
Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 6 månader ha dömts ut.

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 849
971 26 Luleå

Besöksadress
Skeppsbrogatan 43
Luleå

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–12:00
13:00–15:00

Telefon
0920-29 55 00

E-post
lulea.tingsratt@dom.se
Webb
<https://www.domstol.se/lulea-tingsratt>

Rapporterade lagrum

Jesper Vikström Ölunds ungdom har beaktats vid straffmätningen (29 kap 7 § 1 st första meningen brottsbalken).

Skadestånd

Jesper Vikström Ölund ska betala skadestånd till Wilgot Heneryd med 50 580 kr. Jesper Vikström Ölund ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 maj 2025.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på de fotografier på målsäganden som getts in under förundersökningen (aktbilaga 6, s. 101-104) och som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelsen i 25 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta vara tillämplig på de bilder av målsäganden som framgår av rättsintyget (aktbilaga 6, s. 105-130) och som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Jesper Vikström Ölund ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Magnus Ericsson ska få ersättning av staten med 28 460 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 22 768 kr arbete
- 5 692 kr mervärdesskatt

Ellen Källström ska få ersättning av staten med 56 046 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 42 606 kr arbete
- 2 231 kr tidsspillan
- 11 209 kr mervärdesskatt

Jesper Vikström Ölund ska betala tillbaka 50 000 kr av kostnaderna till staten.

YRKANDEN

Stämningsansökan 2025-07-30, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Jesper Vikström Ölund ska dömas för misshandel enligt 3 kap 5 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 MISSHANDEL

Jesper Vikström Ölund har tagit ett strypgrepp på Wilgot Heneryd och hållit greppet tills Wilgot Heneryd förlorade medvetandet och föll till marken. Det hände den 2 maj 2025 utanför Max, Robertsviksgatan 1, Luleå kommun. Wilgot Heneryd orsakades medvetelslöshet, smärta och skador på halsen.

Jesper Vikström Ölund begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-07-30, Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Jesper Vikström Ölund ska dömas för vållande till kroppsskada, grovt brott enligt 3 kap 8 § 2 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 VÅLLANDE TILL KROPPSSKADA, GROVT BROTT

Jesper Vikström Ölund har orsakat Wilgot Heneryd blödning inuti hjärnan samt i anslutning till de mjuka hjärnhinnorna, krosskada, hudavskrapningar och underhudsblödning i ansiktet, fraktur i anslutning till vänster käkled och hörselgång, blödning ur vänster hörselgång samt hudavskrapningar och hudblödningar på halsen och kroppen, genom att ta ett strypgrepp på Wilgot Heneryd vilket medfört att han tappat medvetandet och fallit till marken. Det hände den 2 maj 2025 utanför Max, Robertsviksgatan 1, Luleå kommun.

Jesper Vikström Ölund begick gärningen av oaktsamhet.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom gärningen innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag.

Skadestånd

Wilgot Heneryd har begärt att Jesper Vikström Ölund ska betala skadestånd med 52 580 kr.

Beloppet avser 10 000 kr avseende ersättning för kränkning till följd av gärningen under åtalpunkten 1, misshandel, 40 840 kr avseende ersättning för sveda och värk, 1 740 kr avseende kostnader. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 2 maj 2025.

INSTÄLLNING

Jesper Vikström Ölund har vidgått händelseförloppet, som omfattar båda gärningarna. Han har bestritt ansvar för brott under åtalpunkten 1 då han saknat uppsåt samt för att gärningen föregåtts av samtycke. Han har bestritt ansvar för brott under åtalpunkten 2 eftersom han inte varit oaktsam, att gärningen i vart fall inte innefattat ett medvetet risktagande, samt för att det föregicks av samtycke. Han har på samma grund bestritt skadeståndsansvar, men har vitsordat yrkat belopp avseende sveda och värk samt övrig kostnad som skäligt i och för sig. Han har även gjort gällande att kränkningersättning under alla omständigheter inte ska ut gå, eftersom gärningen under åtalpunkten 1, på grund av samtycke, inneburit en allvarlig kränkning av Wilgot Heneryds person.

UTREDNING

Åklagaren har som bevisning åberopat händelserapport, fotografier, rättsintyg, uppspelning av övervakningsfilm, uppspelning av målsägandeförhör med Wilgot Heneryd samt vittnesförhör med Isak Niska.

Wilgot Heneryd har biträtt åtalet och har åberopat samma bevisning som åklagaren samt läkarintyg för sjukpenning, intyg från Öppenvårdsrehab Kalix sjukhus, informationsblad från Garnis rehabcenter, utdrag från länstrafikens prislista, utdrag från outnorth.se samt intyg från Folktandvården Haparanda. Han har även förbehållit sig rätten att framställa ytterligare skadeståndskrav på

grund av lyte och men, om sådant blir aktuellt vid en senare tidpunkt än aktuell rättegång.

Jesper Vikström Ölund har hörts.

SKÄL

Skuldfrågan

Misshandel är ett uppsåtligt brott. Det betyder att i ett fall då en misshandel har lett till döden, trots att denna effekt inte omfattades av gärningsmannens uppsåt, döms för misshandel och vållande till annans död enligt 3 kap. 7 § brottsbalken i brottskonkurrens. Döden är en effekt som är så artskild från den effekt som utmärker uppsåtlig misshandel, att rätten måste döma förutom för misshandeln också för vållande till annans död. Motsvarande resonemang kan föras ifall misshandeln bedöms vara av normalgraden, men gärningsmannen inte hade uppsåt att tillfoga en sådan skada som han vållat. Rätten kan då döma gärningsmannen för misshandel och vållande till kroppsskada i brottskonkurrens. (Se Bäcklund m.fl. Brottsbalken (18 nov 2025), kommentaren till 3 kap. 5 §.)

Tingsrättens bedömning

Det kan inledningsvis konstateras att det händelseförlopp som framgår av gärningsbeskrivningarna är utrett. Händelseförloppet fångades på övervakningsfilm och överensstämmer även med de uppgifter som den tilltalade, målsäganden och vittnet berättat om. Åklagaren har gjort gällande att strypgreppet pågick i ca 8 sekunder, rättsintyget 7 sekunder, medan rätten räknade till ca 5 sekunder beroende på när i videofilmen man uppfattar att själva trycket på halsen började. Av detta får det anses utrett att det rör sig om ett strypgrepp som pågått 5-8 sekunder. Det råder inte heller tvist om vilka skador som uppkommit till följd av händelsen och dessa är noggrant utredda genom åberopat rättsintyg med fotografier.

Dessa skador (med undantag för de skador som i rättsintyget betecknas 24 och 25 och som bedömts uppkommit före händelsen) beskrivs enligt följande:

- en krosskada under hakans högra sida (13), och närliggande hudavskrapningar på näsan (8, 9), den högra kinden, överläppen (10, 11)

och hakan (12) samt en underhudsblödning i själva kinden.

- fraktur i anslutning till den vänstra käkledens bakre del och vänstra hörselgångens främre del (patientjournal), med blödning ur den vänstra hörselgången (15) och möjligen också läckage av hjärnvätska.
- ett inslag av blödning i anslutning till de mjuka hjärnhinnorna (så kallad subarachnoidalblödning) på storhjärnans vänstra ovansida.
- underhudsblödning kring det högra ögat (5)
- hudavskrapningar på den högra handleden (29), handryggen (30) och den högra handens fingrar (33, 34) samt på det högra knät (46, 47)
- en liten hudavskrapning och en intilliggande liten hudblödning framtill på halsens högra sida, i nivå med struphuvudet (21)
- en liten hudavskrapning till vänster på bålens framsida (41)
- små hudblödningar på den högra underarmen (27) och det högra låret (44)
- små blåmärken i anslutning till det vänstra ögonbrynet (16)

Han har också enligt patientjournalen företett en djup blödning inuti hjärnan (så kallad intracerebral blödning) vid lins kärnan i den vänstra storhjärnshalvan, nära hjärnbryggan.

Han har i övrigt företett en del ospecifika hudförändringar (17, 38) och hudrodnader (40, 50) som inte säkert utgörs av skador samt någon enstaka ärrbildning (4, 43).

Vad gäller vardera skadornas uppkomst har följande redogjorts för i rättsintyget:

Skadornas utseende talar starkt för att de uppkommit genom trubbigt våld. Utseendet av hudskadorna i ansiktet (8–13) samt hudavskrapningarna på den högra handens fingrar (29, 30, 33, 34) och det högra knät (46, 47) talar sammantaget starkt för att de uppkommit genom trubbigt våld där det också förekommit en skrapande komponent. Den samlade bilden av dessa skador är förenlig med ett sådant handlost fall mot marken som avbildats i den inkomna övervakningsfilmen, där Heneryd ses landa mot framsidan av den högra kroppshalvan. Också blåmärket i anslutning till det vänstra ögonbrynet (16) har ett utseende

och lokalisation som möjligen talar för att det uppkommit i samband med fallet.

Den ovan nämnda subarachnoidalblödningen har en lokalisation som är förenlig med att den jämte krosskadan under hakan (13) representerar en så kallad contre-coupskada. En sådan uppkommer definitionsmässigt genom att hjärnan stöter mot insidan av skalltaget på motsatt sida av ett islag; i det aktuella ärendet efter att hakans högra sida/kinden först slagit i marken, såsom framskymtar på övervakningsfilmen.

Frakturen i anslutning till den vänstra temporomandibularleden och hörselgången talar för att även denna uppkommit genom en diagonal kraftöverföring från islaget av hakan, där den vänstra käkleden slagits mot området i skallens ben där hörselgången finns. Lokalisationen av den ovan nämnda djupa/centrala hjärnblödningen är förvisso förenlig med att orsakats av högt blodtryck sekundärt till de övriga skadorna, som alltså skulle ha renderat i en så kallad hypertensiv kris. Några säkra, tydliga fynd tydande på att en sådan kroppslig krisreaktion ägt rum har emellertid inte dokumenterats. Det kan därför inte uteslutas att också denna blödning haft sin grund i falltraumat, där ett inslag av rotatoriska krafter möjligen har förelegat (i och med den rekyl med vilken hakan/huvudet slagit i marken). Blödningens utseende och lokalisation talar starkt emot att den skulle ha berott på det åtstramande våldet mot halsen i sig.

Utseendet och lokalisationen av skadorna till höger på halsen (21) är förenligt med att de uppkommit genom sådant typ av armgrepp/-lås som framskymtat i utredningsunderlaget, där t ex en tröj- eller jackärm gnidits och/eller skrapats mot huden.

Utseendet och lokalisationen av underhudsblödningen kring det högra ögat (5) talar främst för att den utgörs av en så kallad sänkningsblödning, sannolikt härrörande från de närliggande skadorna på näsan eller i den högra ansiktshalvan.

Utseendet av de övriga skadorna (27, 41, 44) är tämligen ospecifikt, där de kan ha uppkommit på en rad olika sätt, exempelvis via de

vårdinsatser som inkluderat förflyttningar mm.

Båda parterna har även berättat att denna typ av strypgrepp, som orsakar andnöd, har varit en typ av lek mellan dem två. De har beskrivit denna lek enligt följande.

Wilgot Heneryd har avseende detta berättat det är något de gjort för skojs skull, att det är Jesper Wikström Ölund som gör det mot honom, att det var något han ville och att det gick ut på att Jesper Vikström Ölund tar ett grepp med armen om hans hals och att han håller andan medan Jesper Vikström Ölund räknar. Han har även berättat att det är något de själv hittat på och att de gjort det runt 2-3 gånger tidigare och att han brukar hålla andan i 12 sekunder, samt att det säkert inte var Jesper Vikström Ölunds mening. Han har inte, såvitt framgått av förhöret, något minne av själva händelsen i aktuellt fall.

Jesper Vikström Ölund har i sin tur berättat de strax före händelsen småkaxade och att han frågade honom ”ska jag strypa dig” och Wilgot Heneryd sagt ”ja” och sedan gjorde han det. Han gjorde som han alltid hade gjort. Wilgot Heneryd skulle ”tappa” på hans arm om han inte kunde hålla andan. Det har dock aldrig hänt att han behövt göra det. Han har alltid släppt greppet före. Målet var aldrig att han skulle bli medvetslös. Någon i Kalix har tagit ett sådant grepp om honom, och då har han bara ”tappat” på armen och så har de släppt. Det är bara för att kolla hur länge man kan hålla andan. De har gjort det 3-5 gånger tidigare.

På vilket sätt, och vilken verkan detta kan få, redogörs för mer i kommande avsnitt.

Mot denna bakgrund är de objektiva rekvisiten för brotten uppfyllda. Det rätten härefter ska ta ställning till är frågorna om uppsåt och oaktsamhet, vid bedömningen av vardera åtalpunkterna. Utgången i den bedömningen kan även påverka vilka gärningsmoment som eventuellt ska ingå i vardera rubricering. Påståendet om samtycke och ansvarsfrihet på den grunden, ska i sin tur prövas först om tingsrätten kommer fram till att Jesper Vikström Ölund har agerat med uppsåt och/eller oaktsamhet på det sätt som åklagaren påstått.

Misshandel

I denna del har åklagaren gjort gällande att Jesper Vikström Ölund gjort sig skyldig till misshandel genom att hålla ett strypgrepp till Wilgot Heneryd förlorat medvetandet och att detta orsakade medvetlöshet, smärta och skador på halsen. Dessa objektiva kriterier är, som anförts, utredda. Även om smärta som sådant inte kunnat konstateras genom målsägandens förhör, kan detta förmodas eftersom greppet uppenbarligen orsakats andnöd (se Högsta domstolens dom den 30 december 2025 i mål B 4130-24, ”Andnöden”) och de skador som uppstått av greppet. De skador som kan konstaterats ha orsakats av greppet i sig och som får anses omfattas av aktuell gärningsbeskrivning är, som anförts i rättsintyget, skadorna till höger på halsen som utgörs av en liten hudavskrapning och en intilliggande liten hudblödning framtill på halsens högra sida. Det tingsrätten ska ta ställning till härnäst är om Jesper Vikström Ölund begått gärningen med uppsåt.

I denna del gör tingsrätten följande bedömning.

Strypgreppet som Jesper Vikström Ölund tog hade ett direkt syfte att orsaka andnöd. Följaktligen hade han uppsåt att orsaka sådant obehag som är att betrakta som smärta i lagens mening. När det gäller de lindriga skadorna på halsen och medvetlöshet, anser dock tingsrätten att dessa inte orsakades med ett avsiktsuppsåt, då det är klart av uppgifterna lämnade från den tilltalade, målsäganden och vittnet, att leken mellan Jesper Vikström Ölund och Wilgot Heneryd enbart hade till avsikt att orsaka just andnöd – inte medvetlöshet eller annan skada. Frågan blir därför om det är visat att dessa gärningsmoment omfattas av någon annan form av uppsåt.

I dessa delar har tingsrätten gjort följande överväganden. I normalfallet kan det ofta konstateras att eventuella skador på halsen och medvetlöshet är sådana konkreta risker med strypgrepp, att gärningspersonen måste ha förstått att risken med att dessa skador uppstår och att han även måste ha varit likgiltig inför riskens förverkligande när han likaväl tar ett sådant grepp om en annan person. Vad gäller de lindriga skadorna på halsen, som enligt rättsintyget troligtvis orsakats av tyg/dragkedja som gnidits mot huden, anser tingsrätten att så är fallet även i förevarande mål. Tingsrätten gör alltså bedömningen att

Jesper Vikström Ölund orsakat skadorna med likgiltighetsuppsåt.

Däremot, när det kommer till uppsåt att orsaka medvetlöshet, anser tingsrätten att utredningen talar för att Jesper Vikström Ölund inte hade tagit strypgreppet, om han faktisk trott att det kunde leda till medvetlöshet.

Som konstaterats ovan, räcker det inte att gärningsmannen känt till att en risk fanns, för att konstatera likgiltighetsuppsåt. För att handlandet ska betraktas som uppsåtlig, måste gärningsmannen måste även ha varit likgiltig inför riskens förverkligande. Till skillnad från många fall där strypgrepp använts, är utrett att den tilltalade och målsäganden har kommit överens om ett sätt att dra sig ur ("tap out") från situationen *innan* risk för medvetlöshet uppstår. Det har alltså varit en uttrycklig överenskommelse att medvetlöshet inte får uppstå. Det är även utrett att parterna var goda vänner vid tillfället, att han släppte greppet efter kortare tid än han tidigare gjort och att Wilgot Heneryd de facto aldrig behövt avbryta strypgreppet själv på grund av nöd även vid tidigare tillfällen. Som framgår av videofilmen stod sedan Wilgot Heneryd upp någon sekund innan han höll till marken, och inget i Jesper Vikström Ölunds kroppshållning talar för att han på något vis förstått att hans grepp orsakat något annat än ett tillfälligt obehag. Utifrån hela det utredda händelseförloppet, parternas relation och det som parterna berättat om deras "lek", anser tingsrätten att det saknas stöd för att Jesper Vikström Ölund varit *likgiltig inför riskens förverkligande*, att Wilgot Heneryd skulle bli medvetlös.

Mot det anförda har alltså Jesper Vikström Ölund begått misshandel då han med uppsåt tagit ett strypgrepp om Wilgot Heneryd och detta orsakat smärta och skada. Därför anser tingsrätten inte att hans uppsåt även täcker medvetlöshet, varför han inte dömas till misshandel i den delen.

Misshandeln ska ändå betraktas som misshandel av normalgraden eftersom det rört sig om ett strypgrepp och det med hänsyn till det betydande obehag som andnöd typiskt sett innebär är utrymmet litet för att bedöma en gärning som har föranlett andnöd som ringa misshandel. (Se ovan nämnda rättsfallet "Andnöden" p. 11).

Vållande till kroppsskada

Enligt 3 kap. 8 § brottsbalken ska den som av oaktsamhet orsakar annan person sådan kroppsskada som inte är ringa dömas för vållande till kroppsskada. För brott av normalgraden är straffet böter eller fängelse i högst sex månader. Om brottet är grovt, är straffet fängelse i högst fyra år. Vid bedömande av om brottet är grovt ska bl.a. särskilt beaktas om gärningen har innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag.

Som anförts är det utrett att Jesper Vikström Ölund tagit ett sådant grepp om Wilgot Heneryd att blivit medvetlös och handlost fallit till marken, vilket i sin tur orsakat de skador som framgår av gärningsbeskrivningen och som redogjorts för mer i detalj i tidigare avsnitt. Av rättsintyget har det även framkommit att hjärnblödningen varit livshotande och att hjärnblödning även innebär till sin karaktär en ökad risk för kvarvarande fysiska men i form av påverkan på rörelse- och talförmåga, vilket – som förväntat – har förelegat under tiden närmast efter händelsen. Även om tingsrätten funnit att Jesper Vikström Ölund inte hade uppsåt att orsaka medvetlöshet, har han känt till att risken fanns och ändå mot bättre vetande tagit ett stryppgrepp om Wilgot Heneryd. Han gjorde inga ansträngningar för att försäkra sig om Wilgot Heneryds tillstånd efteråt och ansträngde sig uppenbarligen inte tillräckligt mycket för att försäkra sig om att hans grepp inte skulle orsaka sådan andnöd eller hinder för blodtillförsel till hjärnan att det inte skulle orsaka medvetlöshet. Detta har i sin tur vållat de skador som framgått av utredningen och som inte är ringa. Jesper Vikström Ölund har alltså gjort sig skyldig till vållande till kroppsskada, och denna ska betraktas som grov eftersom det rört sig om ett medvetet risktagande av allvarlig slag.

Ansvarsbefriande grund föreligger inte

Ett handlande som annars skulle utgöra brott kan vara fritt från ansvar, dvs. inte brottsligt, om det sker med samtycke. Enligt 24 kap. 7 § brottsbalken utgör en sådan gärning ett brott endast om gärningen med hänsyn till den skada, kränkning eller fara som den medför, dess syfte och övriga omständigheter är oförsvarlig. Vid misshandel dras gränsen för ansvarsbefriande verkan av samtycke vanligen på samma sätt som gränsen mellan ringa misshandel och normalgraden av misshandel. I allmänhet är det därmed inte möjligt att med

ansvarsbefriande verkan samtycka till misshandel av normalgraden. Det finns dock situationer där gärningen bedömts som misshandel av normalgraden men omständigheterna ändå är sådana att samtycke bör medföra ansvarsfrihet. Vid sådana fall har det betydelse bl.a. om gärningen har ett godtagbart syfte och får anses falla inom reglerna för social adekvans, t.ex. lek och idrott. (Se även rättsfallet RH 2015:1).

Med hänsyn till den livsfara som gärningarna har inneburit, oaktat vad som är visat om vad Jesper Vikström Ölund förstått om faran vid tillfället, är det enligt tingsrättens mening uppenbart att Jesper Vikström Ölunds handlande varit oförsvarligt. Det understryks även, vad gäller de moment som faller inom vållande till kroppsskada, att Wilgot Heneryd inte på något sätt samtyckt till att utsättas för ett sådant strypgrepp som skulle innebära att han inom loppet på några sekunder skulle bli medvetslös. På grund härav och då det inte av något annat skäl kan anses tillåtet finner tingsrätten att målsägandens samtycke till ett strypgrepp i sig, inte kan befria Jesper Vikström Ölund från ansvar. Eftersom det således saknas grund för ansvarsfrihet ska Jesper Vikström Ölund **dömas för både misshandel och grovt vållande till kroppsskada**, i enlighet med det som anförts i föregående avsnitt.

Påföljdsfrågan

Jesper Vikström Ölund är tidigare ostraffad, med undantag för en enstaka ordningsbot. Han bedöms inte ha ett övervakningsbehov. Han bedöms som lämplig för samhällstjänst och har samtyckt till en sådan påföljd.

Med beaktande av omständigheterna i målet samt hans unga ålder finner tingsrätten att det straffmättningsvärdet för gärningarna gemensamt är fängelse 6 månader.

Misshandel är ett brott av sådan art att det föreligger en presumtion för att påföljden ska bestämmas till ett fängelsestraff. Även vid misshandel är det dock inte uteslutet att döma till icke-frihetsberövande påföljd i kombination med samhällstjänst, om misshandelns straffmättningsvärde inte överskrider 3-4 månaders fängelse. Vållande till kroppsskada i sin tur, som i detta fall har ett betydligt högre straffvärde än den misshandel som Jesper Vikström Ölund döms för, är inte ett artbrott och det finns ingen särskild presumtion om

fängelse.

I detta fall gör därför tingsrätten bedömningen att den brottslighetens artvärde och straffmättningsvärde inte är så högt att det är uteslutet att döma till villkorlig dom i kombination med samhällstjänst. Eftersom han är lämplig för samhällstjänst och har samtyckt till en sådan påföljd, bestämmer därför tingsrätten påföljden till villkorlig dom med samhällstjänst. Antalet timmar bestäms till 160 och det alternativa fängelsestraffet till 6 månader.

Skadeståndsfrågan

Jesper Vikström Ölund döms för misshandel och grovt vållande till kroppsskada. Med denna utgång är han skyldig att utge skadestånd till Wilgot Heneryd.

Yrkat skadestånd för sveda och värk samt utlägg är vitsordat och ska utgå.

Vad gäller kränkningsersättning står det, som anført, klart att den lek som parterna deltagit i inte omfattar att strypgreppet faktiskt ska leda till medvetlöshet. Som händelseförloppet gått till, anser inte tingsrätten att Wilgot Heneryd gett sådant samtycke att han av sagt sig sin personliga integritet i sådan grad att ingen kränkningsersättning ska utgå. Däremot finner tingsrätten att skälig ersättning stannar vid 8 000 kr.

Övriga frågor

Eftersom han döms för brott med strängare straff än penningböter i straffskalan ska Jesper Vikström Ölund betala lagstadgad avgift till Brottsofferfonden.

Vad den offentliga försvararen och målsägandebiträdet har begärt i ersättning är skäligt och ska utgå. Mot bakgrund av Jesper Vikström Ölunds ekonomiska förutsättningar, ska han som utgångspunkt återbetala hela kostnaden för dessa till staten. Eftersom han enbart är 19 år och dessutom åläggs att betala ett betydande skadestånd, anser dock tingsrätten att återbetalningsskyldigheten skäligen kan jämkas till totalt 50 000 kr.

Sekretessen på bilderna på målsäganden som förevisats inom stängda dörrar ska bestå på de grunder som framgår av domslutet.

RÄTTEN

Tingsfiskalen Soraya Sahba samt nämndemän.

Digitalt signerad av tingsfiskalen Soraya Sahba

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Luleå tingsrätt senast **den 25 februari 2026**. Överklagandet ska vara skriftligt. Luleå tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

Du kan använda hovrättens blankett för överklagande i brottmål: www.domstol.se/overklagande-i-brottmal. I annat fall kan du utgå från följande punkter.

1. Skriv Luleå tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Luleå tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Luleå tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Övre Norrland skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Övre Norrland tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Luleå tingsrätt eller Hovrätten för Övre Norrland om du har frågor.